

①

ケイちゃんの 消えない雲

原作者：吉村大作

作画：ユリヤ・ボンダレンコ

Every morning, she would see her father
off to work with a smile.

1

Kei katru rītu vēroja, kā viņa tēvs dodas uz darbu.

②

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

“What could that be?” said those who looked up at the sky.

2

Kādā vasaras rītā, 6. augustā, uz Kei dzimtās pilsētas Hirosimas nokrita neliels, melns, apaļš objekts.

“Kas tas varētu būt?” jautāja tie, kas skatījās debesīs.

③

“KABOOM!!”

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

3

“BOOM!!”

Nekavējoties atskanēja sprādziens ar skaļu skaņu, kas atbalsojās visā pasaulē, un pēkšņi parādījās milzīgs sēņu mākonis, pārklājot visu pilsētu.

④

In a flash, the entire city vanished.
Houses, schools, and hospitals all
disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear
weapon, that had been dropped.

4

Vienā mirklī visa pilsēta pazuda.
Mājas, skolas un slimnīcas pazuda bez pēdām.
Tā bija nomesta šausminoša bumba, kodolierocis.

⑤

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.
And Kei never saw her family again.

5

Brīnumainā kārtā Kei netika ievainota, bet viņa redzēja upē peldošs cilvēkus ar apdegušām ādām, kamēr citi ar apdegušām ādām pienāca pie Kei un teica:

"Ūdeni... Dodiet man ūdeni..."

Šos cilvēkus nevarēja glābt.

Un Kei vairs nekad neredzēja savu ģimeni.

⑥

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

6

Viena kodolieroča sprādziens prasīja vairāk nekā 100 000 cilvēku dzīvības.

Turklāt melnais lietus, kas nolija pēc kodolieroča sprādziena, izraisīja daudzas nopietnas slimības vēl daudziem cilvēkiem.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

7

Karš beidzās, un Kei kļuva par vecu sievieti.

Hirosimas pilsēta ir atguvusies tikpat skaista kā vienmēr.

Grūti noticēt, ka uz šo pilsētu tika nomests kodolierocis.

⑧

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

8

Un tomēr pat saulainās dienās Kei prātu apēno ilgstoši sēņu mākoņi.

Bojāgājušo un izdzīvojušo bēdas ir saglabājušās visas aizritējušās desmitgades.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

9

Tagad Kei dalās savā pieredzē par kodolieroču šausmām ar cilvēkiem visā pasaulē, jo šādu ieroču izmantošana varētu novest pie daudzu citu cilvēku dzīvības zaudēšanas.

Kei has but one wish:
That nuclear weapons never be used
ever again.

10

Kei ir tikai viena vēlēšanās:
Lai kodolieroči nekad vairs netiktu izmantoti.

安らかに眠って下さい
 過ちは
 繰返はせぬから

May all the people of the world finally
know peace and happiness.

The end.

11

Lai visi pasaules cilvēki beidzot iepazīst mieru un laimi.

Beigas.

“The Cloud That Won't Disappear by Kei”

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

12

“Mākonis, kas nepazudīs — Kei stāsts”

Šodien es vēlētos runāt par meiteni vārdā Kei.

Viņai bija tikai 8 gadi, un kara laikā viņa dzīvoja Japānā.